

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/56/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200480
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200480.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom Šrobárova 2, Košice, IČO: 00 397 768, zastúpeného: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Zoborská 13, Košice, IČO: 47 256 206, proti žalovaným: 1. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, 2. Výskumná agentúra, so sídlom Sliachska 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti podania „VEC: Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220107“, č. spisu: 1776/2017-073, č. záznamu: A 676/2017-062 z 25. januára 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21500106/O02 z 25. januára 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700125/S01 z 25. januára 2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z01/01 z 25. januára 2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z02 z 25. januára 2017, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 59/2017-143 z 5. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 59/2017-143 z 5. septembra 2017 z a m i e t a .

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti podania „VEC: Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220107“, č. spisu: 1776/2017-073, č. záznamu: A 676/2017-062 z 25.01.2017 (ďalej aj „Podanie“), Správy o zistenej nezrovnalosti N21500106/O02 z

25.01.2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700125/S01 z 25.01.2017 (ďalej aj „Správy o zistenej nezrovnalosti“ alebo „Správy“), Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z01/01 z 25.01.2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z02 z 25.01.2017 (ďalej aj „Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov“ alebo „Žiadosti“). O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že dňa 24.09.2010 došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 117/2010/2.2/OPVáV medzi žalovaným v 1. rade v zastúpení žalovaným v 2. rade a žalobcom na účely realizácie projektu „Vývoj optických nanosenzorov na multikomponentovú analýzu stopových množstiev polutantov životného prostredia a liečiv (NanoBioSens)“, kód ITMS: 26220220107.

3. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v zmluve. Žalobca vykonal verejné obstarávanie na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre biomedicínsky výskum“ uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ č. 2012/S 223-367459 z 20.11.2012 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 221/2012 z 19.11.2012 pod značkou 13859-MST. Následne bola vykonaná administratívna kontrola verejného obstarávania a opätovná administratívna kontrola verejného obstarávania, v rámci ktorej boli zistené určité nezrovnalosti. Žalovaný v 2. rade sa na základe opätovnej administratívnej kontroly dostal k informáciám o vzniku nezrovnalosti a v súlade s § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. vystavil list pre žalobcu, ktorého prílohou boli Správa o zistenej nezrovnalosti N21500106/O02 z 25.01.2017, Správa o zistenej nezrovnalosti N21700125/S01 z 25.01.2017, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z01/01 z 25.01.2017 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220220107/Z02 z 25.01.2017. Keďže žalobca na základe Správy a Žiadosti nevrátil žiadajú časť NFP, listom z 23.09.2016 žalovaný v 2. rade v súlade s § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z.z. požiadal Úrad pre verejné obstarávanie o vykonanie kontroly verejného obstarávania na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre biomedicínsky výskum“, ktorej súčasťou bolo aj verejné obstarávanie na daný projekt. Úrad pre verejné obstarávanie vykonal kontrolu verejného obstarávania a vydal Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 18812-7000/2016-ODII/5 z 18.01.2017, v ktorom potvrdil porušenie zákona o verejnom obstarávaní žalobcom. Žalobca neuhradil požadovanú časť NFP a podal žalobu o preskúmanie zákonnosti Správ a Žiadostí.

4. V odôvodnení uznesenia správny súd konštatoval, že v správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Nie je pritom rozhodujúce, ako je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie formálne označené, ani to, či pri jeho vydaní procesne postupoval orgán verejnej správy podľa zákona č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní (Správny poriadok) alebo podľa iného právneho predpisu. Pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde, nakoľko právo na prostriedky z fondov Európskej únie nemožno podradiť pod žiadne zo základných práv a slobôd garantovaných druhou hlavou Ústavy SR, resp. Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách.

5. Správny súd mal za to, že administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní.

6. V súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku sp.zn. 5Sžf/26/2012 z 29.11.2012 a v uznesení sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 08.06.2016 dospel správny súd k názoru, že Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

7. Podľa názoru správneho súdu Správy a Žiadosti je nutné považovať za postup podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z., teda za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku. Ide o opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemajú za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýkajú. Toto štádium riešenia finančných nezrovnalostí slúži na prípadné mimosúdne vyrovnanie a vytvára žalobcovi ako prijímateľovi príspevku priestor na vyjednávanie, prípadne na dohodu o splátkach. Správa i Žiadosť sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu, ktorý v prípade nevyhovenia vyzve na dobrovoľné vrátenie príspevku začne voči žalobcovi správne konanie a uloží mu povinnosť vrátiť 1,5-násobok sumy uvedenej vo výzve. Správa ani Žiadosť teda nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov. Ich súdne preskúmanie na základe podanej správnej žaloby je preto neprípustné.

8. Správny súd považoval za nesporné, že v Správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť na strane žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správami ani Žiadosťami nebol žalobca zviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Z obsahu spisu je okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov.

9. Záverom správny súd uviedol, že s ohľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správach, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správ vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

II.

10. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP neboli v prejednáwanej veci splnené zákonné podmienky. Rozhodnutím o odmietnutí žaloby bez meritórneho prejednania veci súd odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom a svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu na nesprávnom právnom posúdení veci. Napadnuté uznesenie správneho súdu je podľa sťažovateľa nedostatočne odôvodnené, rozporné a nepreskúmateľné. Správny súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

11. Podľa názoru sťažovateľa, žalobou napadnuté rozhodnutie možno považovať za rozhodnutie správneho orgánu, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom konaní. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Aj keď finančné vyčíslenie nezrovnalosti ešte samo osebe nezakladá povinnosť vrátiť finančné prostriedky, nastupuje povinnosť sťažovateľa uhradiť sumu vo výške jeden a pol násobku žiadanej sumy, ak k úhrade nedôjde na základe žiadosti. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutia správneho orgánu sú podľa sťažovateľa spôsobilé privodiť mu ujmu na jeho právach alebo chránených záujmoch.

12. Na základe uvedených dôvodov žiadal sťažovateľ kasačný súd, aby napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ tiež navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

III.

13. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania a odoslania Správ a Žiadostí je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 3, prípadne ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z.. Až na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 27a citovaného predpisu bude sťažovateľ povinný vrátiť finančné prostriedky v lehote uloženej v tomto rozhodnutí a iba takéto rozhodnutie bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Správou a Žiadosťou nebol sťažovateľ zviazaný s konečnou platnosťou k vráteniu prostriedkov, pričom Správa má len charakter informatívny a Žiadosť vydaná zo strany riadiaceho orgánu má len „dobrovoľný charakter“, pretože postup po neuhradení/nevrátení prostriedkov je exaktne vymedzený v § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. K záverečnému postupu - vydaniu konečného rozhodnutia zo strany poskytovateľa však zatiaľ nedošlo.

14. Podľa žalovaného v 1. rade nemožno v prejednávanej veci hovoriť o individuálnom správnom akte, podliehajúcom správne prieskumu, s právne záväzným autoritatívnym výrokom o povinnosti plniť, ktoré je vykonateľné.

15. Vzhľadom k uvedenému žalovaný v 1. rade navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol.

16. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne. V danom prípade Správa, ako aj Žiadosť nemôžu žiadnym spôsobom zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, pretože ide o výzvu na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, ktorá nemá za následok založenie, zmenu alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa. Podľa názoru žalovaného v 2. rade je evidentné, že Správa a Žiadosti sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, nie sú rozhodnutiami, a teda ich súdne preskúmanie je preto neprípustné. Žalovaný v 2. rade má za to, že správny súd správne rozhodol, keď žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP. Povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve môže uložiť iba správny orgán podľa § 27a ods. 7 Zákona o pomoci a podpore, vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 5, resp. ods. 6 Zákona o pomoci a podpore, a teda až toto rozhodnutie a jeho prípadný zásah do práv sťažovateľa môže byť predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

17. Vzhľadom k uvedenému žalovaný v 2. rade navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol a aby nepriznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

19. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu správneho súdu zistil, že sťažovateľ sa žalobou, doručenou správne súdu dňa 31.03.2017, domáhal preskúmania zákonnosti Podania „VEC: Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220107“, č. spisu: 1776/2017-073, č. záznamu: A 676/2017-062 z 25.01.2017, Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov.

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 7 SSP, správne súde nepreskúvajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúvanie vylučuje osobitný predpis.

24. Podľa § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

25. Predmetom kasačného konania bolo preskúvanie uznesenia správneho súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. V rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutého Podania, Správ a Žiadostí. Kľúčovou bolo najmä právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Podania, Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré správny súd zhodne so žalovanými považovali za nepreskúmateľné v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil správny súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho uznesenia v tejto časti plne stotožňuje.

26. Rozsah preskúvavej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

27. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

28. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

29. Najvyšší súd dáva v prvom rade do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h/ SSP.

30. Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom správneho súdu, a teda, že Podanie, Správy a Žiadosti ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto smere kasačný súd poukazuje na opakované vyjadrenia žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade o predčasnom podaní žaloby v čase vypracovania a odoslania Správ a Žiadostí, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore. Povinnosť sťažovateľa vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takéhoto právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

31. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že Podanie, Správy a Žiadosti je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona o pomoci a podpore.

32. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe podanej žiadosti sťažovateľ nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný v 1. rade v zmysle zákona začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný v 1. rade vydaním rozhodnutia, a až toto rozhodnutie môže byť následne preskúmané, či nezasiahlo do práv sťažovateľa. Uvedený záver je podporený aj novšou judikaturou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016, sp.zn. 6Sžfk/38/2017 z 27. októbra 2017, sp.zn. 5Sžfk/59/2017 z 31. mája 2018).

33. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nespadá do právomoci súdov, a teda nie je preskúmateľné súdom.

34. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že Podanie, Správa ani Žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť sťažovateľovi závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do jeho práv a právom chránených záujmov tak, ako už vyššie kasačný súd konštatoval. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 2 SSP v spojení s § 188 SSP zamietol.

35. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd ako bezpredmetné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovaným, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.